

Eseu despre Ion Luca Caragiale

Copilaria lui Ion Luca Caragiale

La 30 ianuarie 1852, in satul Haimanale, langa Ploiesti, se nastea cel care avea sa devina marele cronicar satiric al epocii sale. Pe mama lui, o chema Ecaterina Caraboa, pe tatal sau Luca Caragiale, iar pe sora lui, Elena.

Micul Ion Luca a zburdat pana a fost dat la scoala, prin poienile padurii manastiresti, din apropierea casei.

Anii de scoala

in 1859, Caragiale merge la scoala. Primele invataturi le primeste de la preotul Marinache, parohul bisericii Sfantul Gheorghe din Ploiesti. Ion urmeaza cursul primar (clasele a II-a pana la a V-a) la scoala domneasca nr. 1 din orasul sau natal. Fara prea multa bataie de cap si ravna dupa distinctii, dar prevazut cu putere de asimilare si memorie, Ion Luca reuseste al treilea, premiant cu coronita, primind ca premiu, carti.

Scriitorul isi va aminti cu recunostinta de invatatorul sau din clasa a III-a, Bazil Dragosescu. Mai tarziu, se produce un eveniment covarsitor, care a ramas adanc sapat in inima lui Ion, si anume, vizita domnitorului Cuza la Ploiesti, cand acesta din urma a intrat in clasa lui Bazil. 1864-1867 Ion frecventeaza gimnaziul Sf. Petru si Pavel din Ploiesti.

in 1868, Luca, instalat cu mama lui la Bucuresti, probabil in casa lui costache Caragiali, nepotul devine elev al clasei de declamatie si mimica a acestuia, la Conservator. in toamna anului 1868 il cunoaste pe Mihai Eminescu, pe atunci sufler in trupa lui Mihail Pascaly. Poetul, in varsta de 16 ani, i-a facut o impresie puternica. Dupa multi ani isi va aminti cu emotie de acest inceput al prieteniei lor.

inceputul anilor lui publicistice si literare

1876-1877, Luca este corector la ziarul liberal "Unirea democratica". Din august pana in septembrie, impreuna cu Frãdric Damã©, scoate ziarul "Natiunea romana". in 1877 scoate "Calendarul claponului". Tot in decembrie incepe sa publice in "Rpmnia libera", articolele care compun: "O cercetare critica asupra teatrului romanesc".

in anul 1870, tanarul Ion Luca Caragiale e numit copist la Tribunalul Prahova si cunoaste lumea micilor functionari, cu dramele si meschinariile ei, lume care-i va anima in special "momentele".

Dar, dincolo de experienta de viata castigata, meseria de copist nu-i place si Caragiale lucreaza, succesiv, in calitate de corector si colaborator la diferite ziare, apoi ca traducator de piese la Teatrul National.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Debutul sau literar l-a facut la revista "Ghimpele", unde colaboreaza cu versuri si proza satirica pana in anul 1875. Caragiale mai colaboreaza la revista "Convorbiri literare" si ziarul "Telegraful". El scoate revista umoristica "Claponul", pe care o redacteaza singur, in anul 1877. In februarie 1878, solicitat de Eminescu, Ion Luca incepe sa lucreze in redactia ziarului conservator "Timpul", unde stralucitul trio e completat de Ioan Slavici. Pe 26 mai 1878, Luca participa la sedintele "Junimii", care se tineau acasa la Titu Maiorescu.

Piese de teatru, momente, schite, povestiri

Anul 1879 marcheaza "lovitura de teatru" pentru afirmarea sa literara: apare in "Convorbiri literare" comedia "O noapte furtunoasa" a carei reprezentare pe scena Teatrului National a fost intrerupta, datorita reactiei violente a unui public care se recunoaste in personaje.

Caragiale deschide astfel seria capodoperelor sale care il consacra ca cel mai de seama reprezentant al dramaturgiei romanesti. Un an mai tarziu a scris "Conu Leonida fata cu reactiunea", in care ridiculiza teama de revolutie a "politicienilor" de cafea si pasente, ajunsi in decreptitudine. Colaboreaza intre timp la ziare, iar in 1881-1882 functioneaza, ca si Eminescu, in calitate de revizor scolar.

Peste doi ani, in 1884, are loc prima reprezentare a piesei "O scrisoare pierduta", ascutita satira la adresa politicianilor vremii. Cu "D-ale carnavalului", premiata la un concurs al Teatrului National in 1885, se incheie ciclul comediilor. Ultima piesa, drama "Napasta", a fost inspirata din lume satului. Dupa 1890, activitatea de creatie a lui Caragiale se orienteaza indeosebi spre genul satiric scurt, realizand celebrele sale "Momente", precum si o parte din nuvele.

Spre deosebire de comedii, momente si schite, unde comicul e suveran, nuvelele se constituie ca un teritoriu aparte, in care se interfereaza elementul comic cu cel tragic.

Tonul, preocuparile si tehnica acestora amintesc de dramaturgul Caragiale. O parte din nuvele abordeaza zonele psihologiei ("O facie de Paste"), celelalte precum "Canuta om sucit", "Abu-Hassan", "Calul dracului", fiind construite prin impletirea stransa a fantasticului cu umorul. Ion Luca Caragiale a scris de asemenea nuvela "Doua loturi".

in anul 1893, impreuna cu publicistul si scriitorul Anton Bacalbasa, scoate revista "Moftul roman", in care isi publica schitele. In 1894, impreuna cu George Cosbuc si Ioan Slavici, Caragiale scoate revista "Vatra". Tot in acest an, dramaturgul este pentru scurt timp, patron al "Berariei Academice".

in 1896, colaboreaza cu articole la diverse publicatii, ca "Lumea veche", "Ziua", "Adevarul". In acelasi an, tipareste volumul "Schite usoare". Pe 14 aprilie 1896 e redactor al saptamanalului "Epoca literara", anexa a ziarului "Epoca".

Caragiale a creat numeroase schite: ("D-I Goe", "Vizita" etc.).

in 1905, scriitorul Ion Luca Caragiale se stabileste definitiv la Berlin. Incepe sa lucreze la comedia "Titirca, Sotirescu & C-ie", in care urmau sa apara personaje din "O noapte furtunoasa" si "O

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

scrisoare pierduta".

in anul 1910, apare ultimul volum dat la tipar de scriitor: "Schite noua". in 1911, Ion colaboreaza la ziarul "Romanul" din Arad si ia parte la diverse manifestari ale romanilor transilvaneni.

9-22 iunie 1912, scriitorul moare subit in locuinta sa de la Berlin. in noiembrie 1912, corpul neinsufletit al lui Caragiale e adus in tara si inmormantat la cimitirul serban-Voda.

" O scrisoare pierduta"

Anul 1884 ramane inscris in istoria literaturii noastre cu cifre de aur, marcand un punct de altitudine maxima in dramaturgia romaneasca. in seara zilei de 13 noiembrie a acelui an, Teatrul National din Bucuresti a reprezentat pentru prima data comedia "O scrisoare pierduta", in interpretarea unei echipe de actori foarte talentati, cei mai multi tineri, care, aproape fara exceptie, au dat deplina satisfactie spectatorilor si autorului.

Prin comedia "O scrisoare pierduta", dramaturgia romaneasca a facut saltul ce a inscris-o pe orbita marii literaturi universale.

Primii interpreti ai rolurilor principale au fost:

- Constantin Nottara (stefan Tipatescu)
- Ion Pascu (Agamemnon Dandanache)
- Ioan Petrescu (Zaharia Trahanache)
- Alexandru Catopol (Tache Farfuridi)
- Iancu Niculescu (Nae Catavencu)
- stefan Iulian (Ghita Pristanda)
- Mihail Mateescu (Cetateanul turmentat)
- Aristizza Romanescu (Zoe Trahanache)

"O noapte furtunoasa"

Comedia "O noapte furtunoasa" a aparut pe scena pe 18 ianuarie 1879.

Interpreti ai comediei:

- "Jupan Dumitrache Titirca Inima-Rea"(capitan in garda civica)
- "Nae Ipingescu" (amic politic al capitanului)
- "Chiriac" (om de incredere a lui "Dumitrache")
- "Spiridon"(baiat bogat in casa lui "Titirca")
- "Rica Venturiano"(arhivar la o judecatorie de ocol, publicist)
- "Veta"(consoarta lui "Jupan Dumitrache")
- "Zita" (sora "Vetei")

"Conul Leonida fata cu reactiunea"

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Aceasta piesa de teatru este de fapt o farsa. Ea a aparut in anul 1880 si infatiseaza mic-burghezul liberal ale carui opinii politice, nu sunt altceva decat simple simulacre ale unor idei democratice, ca in esenta mentalitatea lui Leonida.

Interpreti ai acestei piese de teatru:

- "Conul Leonida" (pensionar, 60 de ani)
- "Coana Efimita" (sotia lui, 56 de ani)
- "Safta" (slujnica lor)

"D-ale carnavalului"

Comedia "D-ale carnavalului" a fost elaborata si jucata in cursul anului 1885, primind si un premiu in cadrul concursului organizat de conducerea Teatrului National.

Interpreti ai comediei:

- "Nae Girimea" (frizer si subchirurg)
- "Iancu Pampon"
- "Mache Razachescu" (i se mai spune si "Cracanel")
- "Un candidat de la perceptie"
- "Iordache"
- "Un ipistat"
- "Didina Mazu"
- "Mita Baston"
- "Un chelner"
- "O masca"
- "Masti, public, sergenti de noapte"

"Napasta"

Drama "Napasta" s-a reprezentat la 3 februarie 1890, fara sa se bucure de o primire buna din partea publicului. Caragiale surprinde in aceasta Napasta, un episod dramatic din viata satului de atunci. Desi drama lui Caragiale nu ne infatiseaza un conflict social, nu lipseste elementul puternic de critica sociala.

Interpreti ai dramei "Napasta":

- "Dragomir" (carciumar)
- "Gheorghe" (invatatorul satului)
- "Ion" (ocnas)
- "Anca" (sotia lui "Dragomir")
- cativa oameni